

Η “Φωνή Κυρίου” της 10ης Μαρτίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

10 Μαρτίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 (3432)

ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

Τήν παραμονή τῆς εἰσόδου στή Μεγάλη Σαρακοστή ὅλα μέσα στήν Ἐκκλησία μιλοῦν γιά μετάνοια. Ἡ ὑπέροχη ὑμνολογία «ντύνει» ποιητικά τό κήρυγμα τῆς μετανοίας· τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μᾶς δίνει τά «κλειδιά» γιά νά ἀνοίξουμε τίς πύλες τῆς μετανοίας· καί τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα μᾶς θυμίζει μιά ἀπό τίς πιό ἀφυπνιστικές προτροπές τοῦ ἀποστόλου Παύλου γιά μετάνοια. Οὐσιαστικά ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος ἐπαναλαμβάνει μέ τόν δικό του γλαφυρό τρόπο τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Προδρόμου του: «Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τή “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, ὅπως αὐτή διαμοιράστηκε στους ναούς ολόκληρης τῆς χώρας, κατά τήν Κυριακή 10 Μαρτίου 2019.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

Τὴν παραμονὴ τῆς εἰσόδου στὴ Μεγάλῃ Σαρακοστῇ ὅλα μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ μιλοῦν γιὰ μετάνοια. Ἡ ὑπέροχη ὑμνολογία «ντύνει» ποιητικὰ τὸ κήρυγμα τῆς μετάνοιας· τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς δίνει τὰ «κλειδιά» γιὰ νὰ ἀνοίξουμε τίς πύλεις τῆς μετάνοιας· καὶ τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς θυμίζει μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ ἀφυπνιστικὲς προτροπὲς τοῦ ἀποστόλου Παύλου γιὰ μετάνοια. Οὐσιαστικὰ ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος ἐπαναλαμβάνει μὲ τὸν δικό του γλῆφυρό τρόπο τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Προδρόμου του: «Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Χαροποιὸς ἀφύπνισιν

«Μετάνοια» γιὰ τὸν ἅγιο Ἀπόστολο σημαίνει μετάβαση ἀπὸ τὸ σκοτάδι στοῦ φῶς. Ὅσο εἴμαστε προσκολλημένοι στὰ ὄνειρώδη καὶ ἀπατηλὰ αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ ἀκόμη χειρότερα στὰ ἔργα τῆς αἰσχύνῃς, τόσο περπατᾶμε στοῦ σκοτάδι τῆς νύκτας καὶ βυθιζόμαστε στὸν ὕπνο τῆς ἀμαρτίας. Πράγματι, σὲ θανατηφόρο ὕπνο βυθίζεται ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν Θεό· ἐναν ὕπνο, ποὺ –κατὰ τὸν ἅγιο Μάρκο τὸν ἀσκητή– τὸν τρέφουν ἡ ἀμέλεια, ἡ λήθη καὶ ἡ ἀγνοία. Τὰ τρία αὐτὰ ναρκωτικὰ πάθη ὁ ἅγιος Μάρκος τὰ ὀνομάζει τρομεροῦς «ἀνθρωποκτόνους δράκοντες».

Ἀντίθετα, αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ξυπνάει δὲν εἶναι ὁ τρόμος τῆς ἀπειλῆς ἐνὸς δικαστηρίου, ἀλλὰ ἡ χαροποιὸς μὴνῃν ὅτι κάθε μέρα ποὺ περνᾶει εἴμαστε, ἂν πραγματικὰ ἐμεῖς τὸ θέλουμε, πιὸ κοντὰ στὴ σωτηρία μας. Διότι, ἂν προετοιμαζόμαστε σωστά, «σωτήριος θὰ εἶναι γιὰ ἐμᾶς ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα», λέει ἕνας ἐρμηνευτής. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς κάνει καὶ μιὰ ρεαλιστικὴ ἐπισήμανση: «Συνήθως, ἐνῶ ξεκινᾶμε κάτι μὲ ἐνθουσιασμό, σταδιακὰ ἡ προθυμία γιὰ δουλειὰ μειώνεται. Ἐδῶ ὅμως ὁ Ἀπόστολος μᾶς παρακινεῖ στοῦ ἀντίθετο: ὅσο περισσότερο πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς παρουσίας τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων, μὲ τόσο περισσότερο ζήλο πρέπει νὰ προετοιμαζόμαστε».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4)

Ἀφύπνιση γιά τήν ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ικανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας τῆς. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέχεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγῃ ἀπό ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μή περιφρονῇ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μή κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῇ. Ποιός εἶσαι σύ πού κρίνεις ξένον ὑπέρβην; Τό ἄν θά σταθῇ ἡ πέση ἀφορᾷ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῇ ὁμοῦς, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κάνῃ νά σταθῇ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
